

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis Pœnitentiæ & Extremæ Unctionis;
necnon varia summorum Pontificum Decreta, contra Moralis corruptæ
propositiones, & alia

Genet, François

Parisiis, 1703

Quæst. I. Quænam dispositiones exiguntur ad hoc Sacramentum ritè
susciendum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40817

eramentum administrans, & adstantes, invocant Deum, ut infirmo periclitanti salutem animæ, & corporis, si ad ejus salutem sit profutura, impertiatur.

Secundò, Oratio fidei propriè loquendo, est forma Sacramenti Extremæ Unctionis, quæ quidem forma, cum sit deprecatoria, seu per modum Orationis, necessariò adjunctam habet fidem, cui veluti radici, Oratio, tanquam ejus primus fructus, adscribitur.

Tertiò, dicitur Oratio fidei, quia fides complectitur & significat omnes virtutes quæ ex ipsa prosiliunt.

Quartò, dicitur Oratio fidei, quia pro solis fidelibus est instituta, & proficiscitur ex fide Ecclesiæ, cujus Sacerdos hujus Sacramenti minister personam sustinet.

Denique quia Oratio, quæ sacræ Unctionis formam constituit, totque præstantes effectus, si modo fides commendet, & hos qui precantur & illum pro quo deprecantur, in suscipientium animis ingenerat, sola fide intelligitur, utpotè quæ magnum Mysterium fidei contineat.

C A P U T I V.

Quenam Dispositiones ad legitimam hujus Sacramenti perceptionem exiguntur.

Quest. I. **Q**UÆNAM dispositiones exiguntur ad hoc Sacramentum ritè suscipiendum?

Resp. Præsuppositis dispositionibus remotis, ut qui unguendus est oleo sacro, sit Baptismi Sacramento initiatus; ut periculosè decum-

bat, ut sit adultus, id est ad rationis usum pertigerit, ut nullâ excommunicationis notâ sit innodatus. His, inquam, præsuppositis, inter dispositiones proximas & internas, primum locum obtinet ut ægrotus sit in statu gratiæ, Quoniam, ut ait sanctus Carolus, nihil Sacramenti gratiam magis impedit, quàm mortiferi alicujus peccati conscientia; idcirco in eo ministrando usum consuetudinemque hanc tenebit, ut si fieri potest, infirmum non ante unget, quàm peccata confessus sit. Et ut habet Rituale Romanum: In quo illud imprimis ex generali Ecclesia consuetudine observandum est, ut si tempus, & infirmi conditio permittat, ante Extremam-Vinctionem, Pœnitentiæ & Eucharistiæ Sacramenta infirmis præbeantur. Sin autem morbi vis ita impediatur ægrotum, ut confiteri non possit, eum Presbyter excitare debet, ut verum sui peccati dolorem concipiat; ejusque remissionem ita mereatur: Si verò nulla possit indicia Pœnitentiæ præbere, sive quia in phrenesim incidit, aut alio quovis modo vi morbi oppressus est, eo tamen Sacramento Parochus eum privare non debet, si probabiliter judicet, sive ex bona ægroti vita, sive ex præcedenti desiderio recipiendi Sacramenta, ægrotum hoc Sacramentum petiturum si posset: Quoniam, ut ait Divus Augustinus: Multò satius est nolenti dare, quàm volenti negare, ubi velit an nolit non apparet; attamen credibilis est eum si posset, velle se potius dicturum fuisse.

Act. p. 4. Inf-
rmit. Extrem.
Vnct.

S. Aug. lib.
De Adulter.
Conjug. cap.
ultimo.

S. Ant. 3. p.
tit. 14. cap.
2. §. 3.

Et, ut ait sanctus Antoninus, Sacramentum Extremæ-Vinctionis dari potest, dummodo appareant signa Pœnitentiæ in eo, nec in aliquo alio notorio mortali inveniatur.

Et ut habetur in Canone, Non pœnitentibus

De Sacram. Extr. Vnct. Cap. IV. 235

illud infundi non debet; Et, ut legitur in Rituali Romano: *Impœnitentibus verò, & qui in manifesto peccato mortali moriuntur, & excommunicatis, & nondum baptisatis penitus denegetur.*

Can. Illud. diff. 95.

Licet autem infirmus confessus fuerit, cum tamen Parochus excitare debet ad magnum de peccatis suis concipiendum dolorem, præfertim verò de iis, quæ malo sensuum usu commisit, quibus applicari debent Unctiones.

Secunda dispositio ad hoc Sacramentum cum fructu suscipiendum, est magna gratiæ & virtutis hujus Sacramenti fides, & fiducia comparanda cum illa, qua se sistebant Christo & Apostolis quotquot ab iis animæ, corporisque sanitatem impetrare gestiebant, ut ait sanctus Carolus, *Vt eâ fide*, inquit, *se un- gendum præbeat, quâ olim qui à sanctis Apostolis sanandi erant: Quoniam vivâ imprimis fide, cum ferventi Oratione conjunctâ, hujus Sacramenti effectus percipitur: Oratio enim Fidei, ut ait sanctus Jacobus, salvabit infirmum.* Quocirca Sacerdos hoc Sacramentum administraturus debet hortari, & excitare præsentem ad orandum pro infirmo, ut à Deo consequatur per hujus Sacramenti applicationem, gratiam quam conferre debet, quæ tantopere necessaria est in hoc ultimo vitæ discrimine, in quo de aternitate agitur.

A& p. 4. rita. Quæ Præp. ad Extrem. Unct. adhibenda.

Quest. 2. Quænam sunt dispositiones externæ, & cæremoniæ observandæ in administratione Sacramenti Extremæ-Unctionis?

Resp. Sic præscribuntur in Rituali Romano de Sacramento Extremæ-Unctionis. *Sacerdos hoc Sacramentum ministraturus, quatenus fieri poterit, parari curet apud infirmum mensam mappâ candidâ coopertam, itemque vas in quo sit bombacium: seu quid simile in*